

Når bedstemor skulle til købmanden

 Johan Suszkiewicz

Når min bedstemor skulle til købmanden, fulgtes hun gerne med nabokonen. Så kunne de snakke undervejs. Og snakket blev der, fortæller Christian. Han boede i Brøndbyvester, men besøgte tit sin bedstemor i Brøndby Strand. Hans bedstemor var gårdmandskone på Lille Maglegård, og nabokonen var fra Maglegård. Det var den gang, der stadig var bondegårde i Brøndby Strand.

Den tids nyheder

Maglegård lå hvor centeret nu ligger og Lille Maglegård lidt mod øst. Den købmand de skulle til, lå på Gammel Køge Landevej 615, hvor smedens kone drev forretningen. I flere generationer var det så praktisk indrettet, at mens manden passede smedjen, passede konen butikken.

På vej ned til købmanden snakkede de to kvinder vel mest om naboerne. Nede i butikken mødte de andre og hørte, hvad de havde at fortælle, og så havde de noget at snakke om på vejen hjem, siger Christian. De havde hverken fjernsyn eller radio, så turen til købmanden var den tids nyhedsformidling.

Dette foregik i 1920 og frem. Noget kan Christian selv huske, andet har han fået fortalt. Han kan huske, at han som lille kørte i hestevogn ned til bedsteforældrene i Brøndby Strand. Senere

Anne Christine Galsgaard, Christian Sørensens bedstemor var gårdmandskone på Lille Maglegård.

fik han en cykel og kunne selv køre der ned. Hans bedstemor og nabokonen havde meget at snakke om, når de mødtes, og Christian fortæller, hvordan man oppe fra gården kunne se de to kvinder komme gående hen ad vejen. Hvor vejen til de to gårde skiltes, blev de så stående et stykke tid, men gik så hver sin vej. Nogen gange stoppede de så op, råbte et eller andet, og gik tilbage til, hvor vejene skiltes for at snakke videre. Der var lige noget, som skulle gøres færdigt.

Mange gøremål

Nu var det heller ikke hver dag, der var tid til at gå til købmanden. En bondekone den gang havde sine gøremål. Ud over madlavning m.m. var der høns, som skulle passes, og smør, som skulle kærnes, og ind imellem skulle der sælges mælk til dem på Køgevejen, som ikke selv

havde køer og derfor købte direkte fra en af gårdene.

Så det med købmandsturen blev højst til noget en gang om ugen. Det var nu heller ikke fordi, vejen derned var særlig sjov.

Der var ganske vist ikke så langt, kun godt en kilometer hver vej, men det var en grusvej, og en gang imellem fik den et lag slagger. „Det var en forfærdelig vej, når den lige havde fået nye slagger“, siger Christian.

Blandet landhandel

Købmanden på Gammel Køge Landevej var Brøndby Strands ældste butik. Den var startet allerede i midten af 1800-tallet som det, der kaldtes en høkerbutik, dvs. en lidt blandet landhandel, ofte med begrænset udvalg. Senere kom der flere købmænd på Brøndby Strands del af Køgevejen - plus mange andre butikker.

Helt frem til slutningen af 1960-erne forblev Køgevejen Brøndby Strands handelsgade, og centeret blev først bygget i slutningen af 70-erne. På det tidspunkt var de fleste bondegårde også forsvundet, og mange af dem havde levet deres sidste tid som gartnerier. Herunder også Lille Maglegård, hvor Christians bedstemor havde levet. Den havde ændret navn til Rheum, fordi der dyrkedes rabarber. Et navn, som stadig lever i Brøndby Strand, Rheumhus i Albjergparken. ☺